

Briefing

Februari 2017
Nr. 103

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Marita Täppinen
Fornbacken 41, 2tr, 152 56 Södertälje
E-post: briefing@sgsresa.se
eller ordforande@sgsresa.se

Adressändringar:

Skickas till Ewa Knutsson
Slalomvägen 37, 461 58 Trollhättan
E-post: medlemsregister@sgsresa.se

Resemästaren:

Vår Resemästare är Lotta Borgiel
Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker
E-post: resemastare@sgsresa.se

Sista materialdag för nästa nr. är 6 juni 2017.

Annonser:

En helsida kostar 1000 kr och en halvsida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.se
E-post: ordforande@sgsresa.se

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 250 kr. Familjemedlem 75 kr.
Plusgiro: 429 14 52-3 Bankgiro 223-7352

Lokala träffar

Öst 25 februari

Väst 8 april

Inbjudan och program kommer att publiceras på SGS hemsida och Facebook och förövrigt skickas ut på det sätt respektive lokalavdelning väljer.

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
031-97 21 02
ordforande@sgsresa.se

Vice ordförande:

Kristina Bergman
0303-22 52 50
vice_ordforande@sgsresa.se

Sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
sekreterare@sgsresa.se

Kassör:

Ewa Knutsson
0767-96 55 00 kassor@sgsresa.se
medlemsregister@sgsresa.se

Vice kassör:

Bengt Cederfelt
08-96 14 95
vice_kassor@sgsresa.se

Klubbmästare:

Stefan Karlsson
08-550 361 39
klubbmastare@sgsresa.se

Briefingansvarig:

Marita Täppinen
08-550 156 14
briefing@sgsresa.se

Resemästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00
resemastare@sgsresa.se

Ledamöter:

Isabel Olesen
+45 613 032 64
ledamot@sgsresa.se
Magnus Andersson
042-14 67 51
ledamot@sgsresa.se

Innehåll

---

4. Ordförande har ordet	18. Vår Jordanruntresa, 2016
6. Vykortshälsningar	19. Leros
8. SGS profil	20. Påminnelse
9. Pionjärresa till Paraguay	21. Resemästarens sidor
13. Resa i Sudan, de svarta faraonernas land	

Förstasidesbilden

Foto: Stefan Karlsson

En man med bönesnurra går runt
en stupa, den heliga sjön Manasarovar
i bakgrunden.
Tibet.

Nya medlemmar i SGS

Vi är glada att kunna hälsa följande medlemmar välkomna i föreningen:

Sonja Andersson
Stockholm

Gunilla Kärrfelt
Stockholm

Göran Dackebro
Nybro

Stefan Carlsson
Stockholm

Monica och Bengt Karlsson
Älvsjö

Boel Wallin
Styrsö

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

”Tre små gummor ...

...skulle gå en gång, till marknaden uti Nora”. Och nu är det också dags för SGS att bege sig dit. Kanske inte till marknaden just, men i alla fall till en liten stad som har mycket att bjuda oss på. Tanken på att försöka förlägga ett möte i Nora har funnits länge. Vår långvariga medlem och tidigare redaktör för Briefing, Anita Maria Karlsson har länge propagerat för staden och har på senare tid också fått mycket hjälp i försöken av Pia Backteman. Nora är ju också en stad med mycket bebyggelse kvar i trä och bildar tillsammans med Hjo och Eksjö gruppen Tre Trästäder som marknadsför sina sevärdheter gemensamt. Vi har ju besökt både Hjo och Eksjö, även om vi vid det senare besöket bodde i Nässjö, så det var mycket som talade för att vi skulle försöka besöka Nora. Det har varit en ganska lång och inte alldeles enkel väg att komma dit där vi nu är, men nu är det dags för Nora. Att vara så många personer som jag hoppas att vi ska bli är inte så lätt i en relativt liten stad med mer begränsade resurser än större ställen har. Vi kommer alltså att hålla till med vårt program i Nora Stadshotell och en god sak som många brukar efterlysa är vi kommer att lägga beslag på hela hotellet – vi blir alltså ensamma och behöver inte ta hänsyn till andra gäster, bara oss själva. Nackdelen är att vi alla inte kommer att få plats att bo på själva stadshotellet. Som tur är finns det alternativ och många har ju under årens lopp efterlyst möjligheten att

också ha lite enklare boendalternativ och det har vi nu. I Nora finns ett ganska omtalat vandrarhem i form av ett sovtåg som för gott har stannat på sin station. Nora Tågghem består av traditionella sovvagnar, vackert placerade så att alla har utsikt mot Nora-sjön och utrustade med nya bekväma madrasser. Det är dock, som det alltid har varit på tåg, fråga om sängar i två våningar så om det behövs kanske de som hamnar där får förhandla sig till ett byte om det är svårt med överslaf. De som bor på Tågghemmet kommer att äta frukost där, men övriga måltider på stadshotellet. Det är naturligtvis ett enklare och lite billigare alternativ, men på många sätt en speciell upplevelse i sig. En fördel med att Nora är en liten stad är naturligtvis att avstånden är små – vandrarhemmet ligger bara 400 meter från stadshotellet. Titta gärna på Nora Tågghems egen hemsida för att få mer detaljer och information. Om vi får fler anmälningar än vad som finns tillgängligt på de två ställena har vi dessutom ett lockande och vackert alternativt hotellboende i Åkerby Herrgård med trevliga rum och vacker utsikt över Fåsjön. Herrgården ligger knappt en mil norr om Nora centrum och kräver naturligtvis att man har tillgång till bil. Det finns därför en ruta att kryssa i på anmälningssblanketten som jag ber er markera om ni har möjlighet att åka till Åkerby Herrgård för övernattningsom sängplatserna i Nora inte räcker till. Om någon tycker att ni i alla fall hellre skulle vilja bo på herrgården så går det naturligtvis också bra. Notera

det bara på anmälan.

På våra träffar har vi något av en ambition när vi försöker skapa ett lockande program att det ska finnas både exotiska och mer lokala inslag. I vår kommer det också att vara så, men tack vare att våra medlemmar med exceptionellt goda lokala kontakter så blir det kanske lite mer åt lokalt och inte minst historiskt håll. Programmet kan ni ju se i inbjudan som är med det här numret, men några tillägg kan jag inte låta bli att göra. På träffen i Karlstad hade vi ju inslag om bröderna Nobel och det får nu på sitt sätt en fortsättning när vi får höra om ORICA – som tidigare hette Nitro Nobel och verkligen är ett företag med sprängkraft. Historien får vi också möta genom att vi får lära känna kvinnliga gruvarbetares tuffa vardag när vi nu är i hjärtat av Bergslagen och i andra ändan av den sociala skalan också får möta fru Wedberg, hustru till brukspatron Anders Wedberg, hon som kallades för Drottningen av Nora. När platsen för årets träff blev offentliggjort så kom det flera önskemål om att vi på ett eller annat sätt måste få höra om Maria Lang, Sveriges absoluta deckardrottning på 50- och 60-talen. Inte nog med att vi får höra om henne – hon kommer till oss i egen hög person!

Men inslag från mer fjärran horisonter blir det också, både rapporter från genomförda SGS-resor och en presentation av en kommande resa med en, för oss, ny arrangör. Det ska också bli väldigt spännande att få höra barnmorskan Eva Morssing berätta om sin tid som barnmorska i Södra Sudan. Det känns extra bra som programpunkt med tanke på att vi så dags har genomfört två SGS-resor, visserligen inte till Södra, men dock Sudan. Välkomna till Nora och förhoppningsvis ett spännande vårmöte i ett strålande vackert försommarväder!

SGS informationskanaler

Vår förening har i denna stund tre olika kanaler för att informera om verksamheten och berätta om våra träffar, resor och andra aktiviteter. Jag tänker i första hand på Briefing, men också på vår hemsida och nu senast på att vi sedan hösten också finns med på Facebook. Vi är naturligtvis medvetna om att alla inte har tillgång till eller vill använda Internet i allmänhet och Facebook i synnerhet. Det betyder att vi också framgent kommer att betrakta Briefing som den viktigaste och centrala källan till information om föreningen. Jag tänker då på resor, inbjudan till träffar centralt och lokalt och också som en kanal för annan reserelaterad information. Problemet med Briefing är att den har en lång produktionstid, kommer bara fyra gånger per år och kräver en ganska stor arbetsinsats. Dessutom når den enbart medlemmar och möjligen ett litet antal andra genom er medlemmar. Hemsidan ger oss möjligheter att mycket snabbare få ut ny information, där kan också finnas "historiskt" material som t.ex. om alla tidigare gjorda föreningsresor och alla våra träffar. Rolig information – titta på den om ni inte redan gjort det. Att finnas på Facebook ser jag mer som en bra möjlighet att nå nya, möjliga medlemmar och att t.ex. låta de som vill, dela med sig av blixtnabba tillgängliga berättelser om resor medan de pågår. Det är ju också möjligt på hemsidan, om än inte lika enkelt och lättillgängligt. Jag hoppas att de som enbart litar till Briefing inte känner sig utanför utan ser våra andra kanaler som alternativa sätt att nå ut med information och som något som kan hjälpa oss att få fler och nya medlemmar.

Söndag 27 november

På långresa i Argentina med stopp i Buenos Aires, Pampas, Valdes Peninsula, Patagonien, Ushuaia, El Calafate. Vidare till Chile med Torres del Paine, Puerto Natales och Santiago. 5 dagar på Påskön är en helt underbar avslutning.

Hälsningar Ann o Sven Barthel

Hälsning från Tokyo i november 2016

En storstad med drygt 12 miljoner invånare. Här finns tydliga regler och anvisningar på hur man ska agera i vardagen, en förutsättning när så många bor tillsammans. Resan gick Osaka-Kyoto-Hiroshima--Tokyo. Jag uppskattade människorna, naturen och maten.

Första bilden - visar en cykel med felparkeringsböter, den andra - vad man får eller rättare inte får göra när man träffar en tjej/geisha!!

Konnichiwa! / Hej! Yvonne (Har inga japanska bokstäver i datorn)

Högtgående hälsningar från Tree Top Walk utanför Walpole i Western Australia. Karri- och jarrahträden blir ofta upptill 70-80 m höga och här i sydvästra delen finns nationalparker med mestadels bara dessa träd.

Hälsningar Bodil Einarsson

Hej

Hälsningar från andra gruppen som reste från Kunming till Calcutta. En resa full av upplevelser och äventyr. Här framför Schwedagon, den största och främsta av pagoder i Yangon, Burma.

Johan B, Monica och Bengt K, Eva L, Mari och Olle Åberg, Karin J, Bodil E, Jan L och Bodil E, Birgitta J, Kerstin och Leif T, Karin M och Ulla-Britt E.

En smålänning på villovägar

1. När och hur blev du medlem i SGS?

2015 satt jag i Krakow vid samma middagsbord som Irene Favre och på den vägen är det. Blev medlem 2016.

2. Har du deltagit i något av föreningens vår- och höstmöten?

Nej – har inte hunnit. De har kolliderat med mina resor.

3. Din bästa resa hittills? (Behöver inte vara en SGS-resa).

En cykeltur genom Europa med hunden Häxan, 1998-1999. 1400 mil, 15 länder, 10 månader och 250 nätter i tält (oftast

Häxan firar sin 10-årsdag med en bakelse i Gibraltor.

otillåten camping). Det var en 50-års present till mig själv och en 10-års present till Häxan.

4. Din drömresa om du varken behöver ta hänsyn till tid, pengar, hälsa eller tillståndet i världen?

Jag vill gärna åka till Centralamerika, t.ex. Costa Rica, och jobba som volontär i något naturreservat eller någon nationalpark.

5. Vad har du alltid med dig när du reser?

Ficklampa och en "swiss army-knife". (På cykelresan hade jag dessutom med gaffatape och buntband).

6. Vad vill du helst läsa i Briefing?

Om nya spännande resor.

Pionjärresa till Paraguay

Text och bild: Ann-Britt Karlsson

Vår lokale guide Paul Smith.

Spännande att få vara med om den första resan till Paraguay. Vi var en liten grupp på 7 personer som fick göra denna resa tillsammans med färdledaren Anders Haglund. Efter samling i Asuncion träffade vi vår lokale guide Paul Smith, engelsman som utvandrat till Paraguay och nu arrangerar naturresor. Det kändes direkt att här hade vi en guide med stort biologiskt intresse och kunskande, servicekänsla, bra kontakter

och god lokalkännedom.

Efter någon dag i Asuncion dök våra lokala chaufförer Freddie och Danny upp med sina bilar. 4-hjulsdrivna jeepar stod det i programmet, och vi hade väl förväntat oss några väl inkörda militärjeepar eller något i den vägen. Men det handlade faktiskt om moderna 4-hjulsdrivna fordon med effektiv luftkonditionering. Så småningom visade det sig att just luftkonditioneringen kanske var det som vi uppskattade allra mest.

Mot Laguna Capitán

Så startade vår resa. Vi passerade Paraguayfloden och fortsatte på den så kallade Chacovägen upp mot nordväst. Till att börja med körde vi på en större väg, asfalterad, bred och i gott skick – men det skulle bli annorlunda. Huvudsakligen var det lastbilstrafik här, eftersom mycket

Vy mot Paraguayfloden.

Ja, vi åkte på den här vägen...

transporter till Bolivia går från Asuncion längs den här vägen. Uppskattningsvis 85% av alla lastbilar var av märket Scania! Längs vägen breddade en palmsavann ut sig. Ett mycket speciellt landskap, med rikt fågelliv och spännande växter. Vi såg mängder av fåglar, bland annat hägrar, jabirotork och rosen-skedstork. På vägen upp stannade vi vid Paraguays bästa restaurang för att äta empanadas, som är en typ av piroger. Fram mot kvällen anlände vi till Laguna Capitán, en märklig bosättning ute i ödemarken. Staden är centrum för mennoniterna, som kom från Europa och etablerade sig här i början av 1900-talet. I våra ögon är mennoniterna lite av en sekt, men har byggt upp ett väl fungerande samhälle här ute baserat på jordbruks-drift. Vi gjorde en kvällsexkursion, innan det var dags för en sen middag. Och

så blev det ofta med våra måltider. Utbudet av matställen var mycket begränsat och vi var ju ofta långt ute i markerna för olika exkursioner. Men maten var överlag riktigt bra!

En exkursion till området utanför Laguna Capitán med de speciella försaltade områden som finns där blev en speciell upplevelse. Vid en damm såg vi caymaner och sedan fortsatte vi med en vandring i ett område, som mest liknade ett månlandskap. Här fanns det trots ogästvänliga förhållanden både växter och djur. Och det var riktigt varmt! Min mobilkamera stängde ner på grund av överhettning och när vi kom tillbaka till lunchen inne i samhället visade termometern faktiskt +40 grader. Det var en torr värme, som inte var alltför påfrestande, men det var nu vi verkligen uppskattade luftkonditioneringen i bilarna och på hotellrummen.

Vidare till nationalparken

Teniente Encisco

Så fortsatte vi längre upp mot nordväst. Och nu började vägarna bli sämre. Stora hålor i beläggningen och bitvis körde man vid sidan om vägen, när det blev helt omöjligt att ta sig fram på den vanliga körbanan.

Encisco nationalpark, som grundades 1980, ligger väldigt avlägset i ett nästan helt obefolkat område.

I parken finns ett antal endemiska arter och vi såg bland annat chacouggla. Här finns också en stam av pekarisvin, som vi inte såg i vilt tillstånd, men väl i en anläggning, där man arbetade med att bevara arten.

I Encisco finns några byggnader och möjlighet till övernattnings under enkla förhållanden. En tillsyningsman ser till platsen. Eftersom det inte fanns någon service i övrigt, fick våra chaufförer Freddie och Danny tjänstgöra som kockar, vilket de gjorde på ett förtjänstfullt sätt.

På kvällen drog ett oväder in över oss och nästa dag kunde vi se hur Natens Drottning och andra kaktusar stod i full blom. Det innebar också att temperaturen sjönk till en mera hanterbar nivå. Under vår nattexkursion såg vi vår första tapir, detta märkliga djur! Just utanför vårt boende

Blommande kaktus.

Blåpannad amazonpapegoja.

häckade mängder av papegojor som underhöll oss med sitt tjatter.

Under resan upp i Chacoprovinns fick vi också ta del av ett antal berättelser om Chacokrigen, som pågick 1932-35 mellan Bolivia och Paraguay. Trots att området är torrt och otillgängligt har det stor strategisk betydelse för Bolivia, då man via Paraguayfloden kan nå Atlanten.

Tillbaka mot Asuncion och mot sydväst...

Samma väg tillbaka, eftersom det egentligen inte finns några alternativ. En övernattnings i Laguna Capitán och en i Asuncion, och sedan ner mot sydost och gränsen mot Argentina. Här såg vi en annan typ av landskap. Det var ett fuktigare gräslandskap och mera uppodlat med soja, majs och spannmål. Naturligtvis fanns här också mängder av betande boskap. Nere vid Paraguayfloden vid gränsen mot Argentina i Yacyreta hade vi en kvällsexkursion och en övernattnings. Där såg vi bland annat såg olika bältor, agouti och nattskärror. Under vår fortsatta färd passerade vi ett par av de mest kända jesuitlämningarna i Paraguay. Jesuiternas

Fågelskådning, Kerstin Strandskog och Kerstin Gustafsson.

inflytande i regionen har utan tvekan haft stor betydelse för utvecklingen från slutet av 1700-talet och framåt.

San Rafael nationalpark

Atlantregnskogen sträckte sig ursprungligen längs Brasiliens kust och ner mot Paraguay och Argentina. Idag bedöms den vara en av de mest hotade ekosystemtyperna och tyvärr finns inte så mycket kvar av den, vilket är sorgligt eftersom den bedöms ha den högsta biodiversiteten i världen. San Rafael är ett område, som avsatts till nationalpark, men där man av olika orsaker inte lyckats göra det till en fullvärdig nationalpark. Vi bodde på gästhuset Nueeva Gamback, som drivs av det schweiziska paret Hans och Christine Hostettler. Dessa verkliga entusiaster driver också projektet Procosara (www.procosara.org) för att skydda och bevara den hotade

atlantskogen. Över 400 fågelarter finns här, men för vår del var det nog just i det här området, som vi såg ganska lite av både fåglar och däggdjur. Men det fanns vrålapor i träden, även om de inte gärna visade upp sig för oss.

Reflektioner

Ja, hur sammanfattar man en så här innehållsrik resa? Många intryck, mycket som var väldigt annorlunda, spännande natur, mycket fåglar och växter, ett mindre antal däggdjur, kräldjur och spindlar, några historiska och kulturella inslag, stora avstånd, mycket transporter. Men utifrån förutsättningarna var det så välordnat som man kan förvänta sig i ett land som Paraguay. Kunniga och engagerade guider och serviceteam, bra mat och bra inkvartering. Kort sagt så kände vi oss väl omhändertagna och fick uppleva mycket!

Resa i Sudan i De Svarta Faraonernas land 12.01 – 22.01 2017

Text Göran Årnell

Bild: Susanne Årnell

Vi var fem förväntansfyllda, plus vår vetenskaplige guide Nils Billing, hädanefter kallad Nisse, som samlades vid Turkish Airlines incheckning på Arlanda. Turkish har ett stort linjenät ut från Istanbul till en mängd destinationer i Afrika och Asien så en stor del av resenärerna ska inte stanna i Turkiet. Resan gick bra och något försenade landade vi mitt i natten i Khartoum. Passkontrollen tog en stund och snart var vi på väg in till vårt hotell, ca 20 min bort, för en kort natts vila. På grund av tekniskt fel på planet försinkades tyvärr tre resenärer från Göteborg och skulle således ansluta först 24 timmar senare.

Efter frukost antrade vi bussen under

ledning av vår lokalguide Abdul som sakkunnigt visade oss stadens begivenheter bl. a. guvernörspalatset där general Charles Gordon dödades av Mahdis trupper bara 2 dagar innan den engelska undsättningsstyrkan nådde fram. Själv levde Mahdi bara i några månader efter detta men hans grav i Omdurman, Khartoums tvillingstad, besöks flitigt av framför allt sufiska troende. Vi kom trots allt in i mausoleet troligen för att Mahdis kvarlever inte vilar där.

Efter lunch och Sudanska museet återstod vad många av oss sett fram emot, besöket vid sufilederen Hamed al-Nil grav. Efter fredagsbönen försigår här de s.k. virvlande dervischers rituella dans och parad kallad ”dhikr”. Det pågår fram till solnedgången.

Efter en stärkande natts sömn stuv

Nomaden som ledde karavanen från Darfur till Egypten.

vi in oss alla åtta plus Nisse och Abdul, en kock samt de fyra chaufförerna i 4-hjuls drivna jeepar för nu väntar 500-600 km upp igenom västra öknen till kärnan i Nubien. Vårt mål är Old Dongola, som vi når efter att ha åkt färja, ganska överlastad, till östra stranden av Nilen. Old Dongola hade sin blomstringstid på medeltiden, i början en kristen stad som på 1300-talet övertogs av muslimerna. Resterna av en stor kristen kyrka med granitpelare har grävts ut. I närheten fanns också ett kloster där arkeologer, i detta fall polska, fortfarande arbetar.

Efter en färd genom öknen på två timmar i solnedgången når vi staden Karima och vårt övernattningsställe, Nubian Rest House, en underbar liten resort i öknen vid foten av Jebel Barkal. Vi verkar vara de enda gästerna så när som några amerikaner. Efter en tyst och sval natt antrar vi jeepar för färd till dagens Dongola som ligger på västra stranden. Vi fortsätter mot Solebtemplet där vi har pick-nick lunch innan vi ger oss ut på en 45 minuters färd på Nilen till ön Sai, också med lämningar bl. a. efter en kristen kyrka. Där finns också ett fort byggt under Nya riket för ca 3000 år sedan. Här jobbar franska arkeologer. Vi återvänder till byn Soleb och på vägen får vi se en

uråldrig scen. Bredvid vägen kommer på 3 led hundratals kameler som med sina herdar är på väg till Assuan och kamelmarknaden där. Pris för en välgödd kamel ligger på ca \$1000. Egypterna är mycket förtjusta i kamelkött. Vandringen från Darfur till Assuan, väl över 1000 km tar 40 dagar och försiggår ca 2 ggr per månad under den kalla årstiden. I Soleb övernattar vi i ett typiskt nubiskt hus med begränsade faciliteter för toalett m.m. El bara via generator mellan kl. 19.00 och 22.00.

Efter en kall men uppfriskande natt studerar vi Solebtemplet i den uppgående solen som fort ger värme. Det kanske vackraste templet i hela Nubien från Nya rikets tid byggt av Amenhotep III, med en mängd hieroglyfer. Efter noggrant studium fortsätter färden genom de traditionella byarna längs Nilen fram mot 3:e katarakten. Vi beundrar den från en kulle på östra sidan med ett fort från den ottomanska tiden. Här finns också klippinskriptioner från förhistorisk tid. Vi fortsätter genom byarna fram till byn Tombos där vi ser statyn över kung Taharqa som regerade på 600-talet BC. Övernattning i Tombos i nubiskt hus med något bättre faciliteter med en kall dusch. Kall natt och morgon och härligt

Blå Nilen och Vita Nilen går ihop precis i mitten av fotot.

med varmt te och frukost som vår utomordentlige kock trollar fram på morgonen. Sedan kort färd till Kerma och Deffufa som egentligen betyder byggnad i lertegel och är den största och äldsta i Nubien, 50 x 25 meter. Från äldsta Kushitkulturen ca 3500 år sedan. Ca 2 km bort är en stor kyrkogård från Deffufa-tiden med utöver ca 30 000 gravar för vanligt folk också kungagravar. I dem lades den döde i riktning öst-väst med huvudet mot öst och ansiktet vänt mot norr. Här offrades fruar, tjänare och till och med barn i samband med kungens begravning. Det blir en ganska lång körning tillbaka till Karima och Nubian Rest House där vi nu ska bo två nätter under mer luxuösa förhållanden.

Nästa dag blir det kort promenad över till det heliga berget Jebel Barkal som med sina omgivande tempel var Nubiens religiösa centrum i mer

än 1 000 år. Inte undra på att hela komplexet är ett världsarv! Viktigaste templet är det som är helgat Solguden Amon byggt av Thutmose III. Platsen ansågs så viktig av de egyptiska faraonerna att bl. a. Ramses II byggde till templet. Det finns en fristående klippa som har fascinerat arkeologer och man har olika förklaringar till vad den föreställer.

Det är under den här tiden som de nubiska kungarna rör sig norrut och utnyttjar att Egypten är svagt och ca 720 BC besegrar kung Piye egypterna vid Thebe. Också han utvidgade Amuntemplet och hans son, Taharqa, byggde ett nytt tempel till Mut, Amuns brud. Den långa tidsperioden har också gett behov av många kungliga begravningsplatser och på tre olika ställen finns pyramider, dels vid Jebel Barkal och i El Kurro där en grav i klippan under en pyramid beses. Den har en mängd bilder på faraoner och gudar. Vi åker ut i öknen och ser förstenad skog. Åter till Jebel Barkal för att bestiga berget före solnedgången. De yngre av oss klarade detta själv men vi var trots allt fem som var 65 plus och några av oss fick fin assistans av chaufförerna. Solnedgången där uppe var en upplevelse som gjorde att man kände historiens vingslag från det tusenåriga riket och vi kunde njuta av i den nedgående solens trolska sken. Nerfarten från berget i skymningen var i sig en riktig highlight, vi kanade neråt i en sandfylld ravin. Det gick något fortare!

Vi lämnar med viss saknad Nubian Rest House och åker till den andra

kushitiska begravningsplatsen, Nuri, också med fantastiska pyramider, bara några km från Jebel Barkal men på andra sidan Nilen. Pyramiderna här är äldre än vid Jebel Barkal och vid Meroe som vi kommer att se i morgon. Taharqa var sannolikt den kung med störst makt och troligen valde han denna plats för att inte förväxlas med gravarna i El Kurro. Då hans rike var som störst omfattade det området från Nil-konfluensen till fenicierna i nuvarande Libanon. Den 25:e dynastin blev emellertid ganska kortlivad. Assyrierna började strax efter sina härnadståg ut i världen under sin kung Ashurbanipal och pressade tillbaka kushiterna till Nubien. Pyramiderna här grävdes ut i början av 1900-talet av Georg Reisner, amerikansk arkeolog av tysk härkomst. Han upptäckte i Taharqas grav ca 1000 små statyer av kungen. Också i hans sonsons sons pyramid, kung Aspelta fann Reisner ett stort antal figurer samt guldfartygsminiatyrer. I ett antal mindre pyramider vilar kvarlevorna efter 53 drottningar. Sedan bär det iväg ut i Bayuda-öknen och vi följer den för årstiden torra flodfåran Wadi Abu Dom. I den här på växtlighet mycket sparsamma öknen lever nomader med sina getter, kameler och åsnor. Efter en härlig lunch under en skylande akacia når vi så småningom Nilen vilken vi färjar över och fortsätter söderut tills vi får pyramiderna vid Meroe i sikte. Ca 40 pyramider ligger där på kullarna och bildar en väldig siluett mot skyn. Vi ska nu bo två nätter på Meroe Tented Camp som ägs av samma bolag som Nubian Rest House och

är välutrustat för oss bortskämda västerlänningar.

I den skarpa morgonsolen framträder pyramidsiluetterna i all sin storhet på flera kilometers avstånd. När vi kommer närmare ser vi att de avviker en del från de vi sett tidigare. De har alla sitt egna lilla gravkapell framför ingången. Dessa är rikt dekorerade med reliefer som visar kungarnas och gudarnas liv. De 100 pyramiderna är uppförda mellan 800 till 400 BC. Själva gravkammaren grävdes ut i klippan och sedan byggdes pyramiden ovanpå. Gravskicket var detsamma och den döde lades i öst – västriktning med huvudet mot öst. Tyvärr förstördes en hel mängd av pyramiderna efter att en italiensk "treasure hunter" Ferlini på 1830-talet i pyramid nr 6, drottning Amanishakheto, hittade en förmögenhet och sedan utan pietet förstörde många av de återstående. Guldet köptes av museerna i Berlin och München. Den Kungliga Staden och Amuntemplet låg nere vid Nilen och hade som mest troligen ca 25000 inne-

vånare och hade sin storhetstid från ca 270 BC till 350 AD. Hela det här komplexet är också världsarv. På väg från staden möttes vi av en hel halvcirkel sittande små barn som ville sälja små lergodsstatyer till oss. De satt helt stilla och tysta till vi kom fram. Då besöket i skolan hade ställts in beslöt Susanne i samråd med Abdul att dela ut våra medhavda pennor till barnen och detta blev en stor succé. Vi köpte också alla någon liten sak som minne av barnen. På vår sista dag styrde vi ut i öknen mot Naqa för att besöka såväl Amun-som Liontempel. Någon bosättning i det här området har inte grävts ut så man har ingen direkt kännedom om deras funktion.

Det finns gott om nomader i området med get- och fårhjordar samt kameler och åsnor som dragdjur. Vid en källa fick vi bevittna hela skådespelet när djuren vattnades i tur och ordning. Man tog upp vatten från 85 meters djup som var klart och kallt och som även dracks av människor. Åsnor fick dricka varje dag, getter och får varannan dag och kameler varannan vecka. Lädersäcken man använde rymde ca 50 liter och drogs upp av två mulåsnor. Vid ett annat vattenhål fanns ingen källa utan det tillgängliga vattnat var nederbörden från juli till september. Där brukade vara ca 3 meter djupt men nu var det säkert bara någon meter. Här badade ungar, man fyllde plastdunkar samtidigt som djuren var nere och drack. Det var ett oförglömligt skådespel. Vi besökte också lördagsmarknaden i Shendi, en stad vid Nilen på omkring 700 000 innevånare. Här fanns allt

att köpa och en av resenärerna passade på att handla 3 kg hibiscus-te. Den nuvarande presidenten är född i stan. En gång i tiden var detta Nubiens största marknad. Numera är staden inte vidare främlingsvänlig med ett enda hotell som ryktesvägen är smutsigt och vanskött.

Nu fortsätter vi mot Khartoum och trafiken tätar på denna väg som är Sudans trafikfåtaste på grund av att den leder till den enda hamnen, Port Sudan. Inne i Khartoum går vi på ett traditionellt lördagsnöje nämligen brottnig, fribrottnig i sand. Publikerna lever med i matcherna med ett obeskrivligt oljud som gör att man har ingen aning om vem som vinner eller förlorar. På lördagskvällen samlas vi sedan för avskedsmiddag på en restaurang i Khartoum. Som alltid vid sådana tillfällen ligger en något melankolisk stämning över bordet. Vi är alla överens att vi haft fantastiska dagar i Nubien tillsammans med teamet från Italian travel med Abdul i spetsen och också idel lovord för vår vetenskaplige guide, Nils Billing. Inom parantes så lovade jag i ett svagt ögonblick att skriva ett inbjudningsbrev till Abdul som gärna vill komma och besöka oss i Sverige tillsammans med sin familj.

So far so good, hemresan gick på räls och inte ens förlusten av en av våra väskor vid bytet i Istanbul kunde grumla vår lycka. Kl. 16.00 hämtade vi våra två små älsklingar, Lisa o Linus, två dvärgpuddlar, hos deras underbara semesteramma.

Vår Jordanruntresa hösten 2016

Hej alla SGSare!

Här kommer en Jul- och Nyårshälsning från Rio/ Ipanemastranden på vår Jordanruntresas sista dag.

Här följer en resumé:

Vår 3-månadersresa med start i september är mycket givande och varje dag har varit fylld av upplevelser. Mycket planering har behövts för vidare färd.

Med start i Qatar med 40 graders värme, Sri Lanka och Singapore med tropiskt klimat upplevde vi våren i Brisbane och återigen sommar i Cairns, Ayers Rock (kalla nätter) och Sydney. I Christchurch N.Z. var det vår igen med kalla vindar. På väg mot Auckland njöt vi av alla fåren. Tahiti var vackert. Ett enda plan i veckan förde oss därifrån till Påskön med sina märkliga stenstatyer.

370 mil öppet hav till Santiago, Chile. Över Anderna med buss och båt. Buss över Patagonien till Valdes-halvön vid Atlanten för valskådning, pingviner, sjölejon, sjöelefanter mm.

Vi upplevde megastaden Buenos Aires efter att ha varit ett par dagar i Montevideo, Uruguay.

Vår långa resa närmar sig sitt slut. För några dagar sedan åkte vi buss genom Paraguay och besökte de enorma vattenfallen vid Foz do Iguacu i Brasilien och världens näst största vattenkraftverk nära intill. Efter ett mycket lyckat besök hos en familj i megastaden Sao Paolo sitter vi nu i vårt hotellrum i Rio och tittar ut över havet och den mycket välbesökta Ipanemastranden medan solen går ner över en favelas i bakgrunden. Hotellet ligger precis vid stranden.

Det känns som om vi varit borta mycket länge jämfört med om vi varit hemma. Sammanlagt har vistelsen i dessa 10 länder varit mycket givande och efter en del arbete med att få allt att löpa har resan fallit ut till vår belåtenhet.

Vi kommer hem på julaftonens kväll. Julskyltningen har förföljt oss nästan hela tiden (dock ej i Qatar).

*Varma sommarjulhälsningar
Lars & Marianne Egnell*

Leros - en liten grekisk ö i förändring

Text och bild:

Margareta Jonsson Zelleroth

Kastrot på Leros.

Första gången jag besökte Leros, en liten ö bland Tolvoärna, var år 1979. Vi var inte många som hittade dit på den tiden. Det fanns egentligen inget att göra där, mer än att koppla av. Vi som valde ön, uppskattade detta och återkom regelbundet, och i mitten och slutet av 80-talet var vi som mest ca 35 – 40 personer från olika länder som regelbundet åkte dit och vi försökte vara där samtidigt för att träffas. På ön fanns då både militär-anläggningar och sjukhus, fiske och jordbruk. Invånarna var inte beroende av turister och det fanns inga inkastare till de få tavernorna. Bara det var en lycka! Lokalbefolkningen fyllde näringsställena på den tiden, så det behövdes inte. Den levande bouzoukimusiken på lördagskvällarna var nog veckans höjdpunkt. Ön hade då också ett modernt disco, som var mycket uppskattat, och hade besökare i alla åldrar. Husen var vitmenade med blå fönster och dörrar. Då färdades de flesta greker till fots, på cykel eller åsna. Det fanns bara ett fåtal privata bilar, men öns taxibilar gled omkring, nästan dygnet runt,

och gav service till alla behövande. Bensinen var billigare då. Jag minns ett år när jag kunde sätta mig i 21 av de 28 taxibilarna på ön och säga att jag vill åka hem, utan att ange adress, och det funkade. Taxichaufförerna, restaurangägarna och några till i lokalbefolkningen hade full koll på oss turister. De visste precis vad vi gjorde på dagarna, vilka vi var tillsammans med, var vi åt lunch resp. middag, om vi badade och på vilken strand, om det var party på gång och hur dags vi kom hem på nätterna. Det gick inte att ha några hemligheter där.

Sedan mitten av 90-talet har vi bara sporadiskt besökt ön och senast var i juni 2014. Visst hade mycket ändrats. Både de nybyggda och restaurerade byggnaderna var nu i pastellfärger.

Hus i pastellfärger.

En del gamla fina hus stod övergivna. Nästan alla invånare hade egen bil. Den ekonomiska krisen märks på ett annat sätt på en liten ö jämfört med storstäder. Här satt gamlingarna tryggt i sitt lilla hus och vardagen rullade vidare. Eftersom det är mycket svårt att hitta ett arbete på ön har nästan alla ungdomar flyttat till Aten eller utomlands för att studera eller arbeta. Husen har sålts eller hyrts ut till konstnärer och f.d. turister som vill tillbringa en stor del av året på

ön. Nu var det bara en enda taxi-chaufför som känner igen oss sen tidigare och han har övertagit taxiståndet efter sin far, som en gång på 80-talet var vårt gängs favoritchaufför. Förr samlades öborna i hamnen när färjorna kom. Alla ville se vilka som kom och vilka som åkte. Idag är samlingspunkten det nybyggda caféet vid flygplatsen.

Det är underligt att man i första hand noterar förändringarna. Att trafiken är så intensiv att det knappt går att gå längs vägarna. Att trafikbruset gör att man inte hör fåglarna längre. Kanske är de färre dessutom. Det finns numera markerade övergångsställen på gator och vägar.

Min bästa sida!

Nästan alla affärer har nya ägare.

Militären har helt lämnat ön och Kastrot högst upp på bergstoppen är nu enbart en turistattraktion.

En stor del av den jordbruksmark

som fanns är bebyggd. En och annan åsna finns kvar och ett fåtal får. Några

Åsnesadel.

har skaffat

en ko eftersom det berättigar till EU-bidrag! Fiskodling har etablerats på ön och flera marinor har byggts.

Vad fanns då kvar, som var sig likt och fortfarande njutbart. Jo, Medelhavet med sitt varma men ändå svalkande badvatten. Solskenet på dagarna. De ljumma kvällarna.

Suset i tamariskerna längs stranden.

Uteserveringarna. Kycklingstället där man kan få alldeles färsk nygrillad, på ön ekologiskt uppfödd kyckling, tillagad och serverad av ägaren själv.

Fiskrestaurangen med ägarinnans hemgjorda tonfisksallad till förrätt, följd av stekt barbonia. Doften av kryddor på bergssluttningarna. Mån-skenet. Ljudet av syrsor. Känslan av att återvända till ett smultronställe, som har betytt så mycket.

Påminnelse

Du - har väl inte glömt
att betala medlemsavgiften för 2017,
men de som har glömt, borde betala nu!

Ordinariemedlem 250 kr, familjemedlem 75 kr

Plusgiro 429 14 52-3   Bankgiro 223-7352

Resemästarens sidor

Första gänget i Sudan kom nyss hem och att döma av inläggen på föreningens nya Facebooksida, var resan uppskattad! Sidan är öppen för alla. Du behöver inte vara med i Facebook för att se inläggen, så är du nyfiken rekommenderar jag att du går in och kikar på bilder från de resor som gått i vinter. Där kommer rapporter från SGS-resor, men all väsentlig information får du som vanligt i Briefing, på träffar och på hemsidan.

Så här års presenteras inga nya resor, utan vi får ge oss till tåls till efter vårträffen.

Vill du få mer utförlig information om SGS-resorna rekommenderar jag dig att gå in på www.sgsresa.se, vår nya hemsida. Där läggs reseprogrammen ut så fort de är klara. Du kan också kontakta respektive researrangör och det är dem du pratar med om du vill anmäla intresse eller boka en resa.

Kalendarium

Vilda Paraguay med Anders Haglund

22 juli–2 augusti 2017
Väntelista!

Sudan

10–25 mars 2017 **Väntelista!**
Prel 10–25 mars 2018
Intresselista!

Örnfestival och okända Altaibergen

OBS! Nytt datum!
18 september–9 oktober 2017
Väntelista!
5–25 oktober 2018 **Väntelista!**

Bolivia

OBS! Nya datum!
20 mars–9 april **Boka!**
10–30 april 2018 **Boka!**

Alaskas vildmark med Anders Haglund

11–21 maj 2018 **Boka!**

Jubileumskryssning

16–23 november 2018
Intresselista!

VILDA PARAGUAY MED ANDERS HAGLUND

Vill man se både puma och jaguar är det få platser där chanserna är större än i Paraguay, även om det krävs tur här också förstås. Dessutom finns inte mindre än 400 arter fågel, 10 000 arter fjärilar, tapirer, jättebälddjur, krabbätande tvättbjörn, apor, grodor... I detta bortglömda land i Sydamerika bor bara 6,8 miljoner människor och de flesta lever i de södra delarna av landet. I norr är det naturen som härskar. Här är stora naturområden intakta och viltlivet rikt. Området Chaco i norr anses vara Sydamerikas bästa område för att spana däggdjur. Dit går vår resa.

Jesuiternas lämningar – ett världsarv

Men Paraguay har inte bara ett rikt växt och djurliv, det har också en rik historia och fina världsarv. Jesuiterna etablerade sig här på 1600-talet. De byggde kyrkor och samhällen där de samlade lokalbefolkningen. Ruinerna finns kvar och det syns tydliga spår hur kristendom och i viss mån ursprungsbefolkningens tro och traditioner blandats. Idag är resterna av denna epok upptagna på UNESCO:s världsarvslista. Vi ska också få inblick i detta.

Orienten i söder och möjlig förlängning

Vi besöker också den hotade atlantregnskogen i söder och får här uppleva en helt annan biotop och har möjlighet att se andra arter vi inte sett tidigare. Flera av dem är endemiska.

Den som vill kan förlänga resa och besöka Iguassufallen, Oberás svensk-ättlingar, ta en sväng in i Uruguay och flyga hem från Buenos Aires.

Tid:

22 juli–2 augusti 2017 **Väntelista**

Pris: Från Asunción 38 900 (1 EUR = 10,00 SEK), 37 900 kr (1 EUR = 9,50 SEK), 36 900 kr (1 EUR = 9,00 SEK).

Flyg till Asunción tillkommer, från cirka 10 000 kr. Vi bokar individuellt flyg, varför du kan förlänga resa på egen hand om du vill.

Antal deltagare: 7-9 personer, vilket är max vad infrastrukturen i norr kan ta emot.

Färdledare: Anders Haglund, biolog och en av SGS mest rutinerade och uppskattade färdledare.

Arrangör: Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, tel 0151-209 00, mejl: lotta@granslosaresor.se

EXPEDITION SUDAN MED NILS BILLING EN RESA I DE SVARTA FARAONERNAS LAND

Sudan – kan man åka dit? Där är väl bara krig och elände! Nej, inte bara, även om landet är mycket hårt drabbat. Området norr om huvudstaden Khartoum och upp mot gränsen till Egypten kan man resa i. Resten av landet avråder UD från att resa till. Jag kontaktade även vår svenska ambassad i Khartoum och de bekräftade. Vill ni följa med, kommer vi utgöra cirka 1 % av landets årliga turism. Hit kommer enligt uppgift inte ens 3 000 gäster per år.

I Sudan härskade de svarta faraonerna från 1000 f Kr till 300 f Kr. Dagens nubier i Sudan är ättlingar till de svarta nubiska faraoner som för 2 700 år sedan regerade över det forna Egypten. Längs Nilen i Sudan finns en enorm kulturskatt!

Världsarv

På vår resa kommer vi att besöka flera världsarv. Napata var de nubiska kungarnas kröningsstad 800–400 f Kr. Det ligger nära det heliga berget Jebel Barkal som reser sig som ett landmärke i den nubiska öknen. Här finns fina grottmålningar bevarade. Vi kommer också utforska Meroë som var den kungliga huvudstaden 500 f Kr. Meroë anses vara ett av de viktigaste monumenten över de första civilisationerna som utvecklades i Afrika. Ett annat världsarv vi besöker är Naga, lejontemplet, och ruinerna efter det stora och viktiga templet vid bosättningen Mussawarat strax norr om Khartoum. Under resan kommer vi också ut i byar och till oaser, möter bybor och nomader. Vi reser med 4-hjulsdrivna bilar och campar i öknen.

Vår färdledare och resefakta

Egyptolog Nils Billing leder vår resa. Han är religionshistoriker och författare till den nyutkomna boken "De dödas bok, den fornegyptiska dödsboken i översättning och kommentar". Nils är lärare vid Uppsala universitet och även antropolog. Han är en uppskattad färdledare och har lett oräkneliga resor samt deltagit i flera arkeologiska undersökningar i Egypten.

Antal deltagare: 13-18 personer

Pris: 41 500 kr

Datum 2017: 10-25 mars (**Full**)
och 10-25 mars 2018 (**Intresselista**)

Bokning görs till arrangören Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker, tel 0151-209 00, 070-686 88 55, e-post lotta@granslosaresor.se

NORGES VACKRASTE ÖAR MED ANDERS KÄLLGÅRD

Vega-öarna.

Följ med på en resa mellan Tromsø och Bergen där vi färdas med båt och besöker flera av Västnorges spännande öar. Vår färdledare på denna resa är Anders Källgård, född 1958, läkare, författare och nesofil (ö-älskare). Han har skrivit om öar och ö-liv i tidskrifter, antologier och egna böcker.

Dag 1 Ankomst till Tromsø, Stadsrundtur med Polarmuseet. Välkomstmiddag.

Dag 2 Redan innan vi går till sjöss gör vi en heldagsutflykt till numera broförsedda Sommarøy, som bjuder på ljuvliga vita sandstränder trots att vi befinner oss långt norr om polcirkeln. Den som följer med på vandringen uppför fjället Hillesøy får en spektakulär utsikt över ö-världen runt Tromsø. Ombordstigning på Hurtigruten kring midnatt.

Dag 3 Ombord på Hurtigruten och vi njuter av Lofoten, ett vidunderligt vackert ö-landskap som nuförtiden till stor del binds ihop av många broar. Anders Källgård håller med om att Lofoten trots sina broar är något av det vackraste han sett. Utflykt.

Dag 4 Vi stiger av Hurtigruten och beger oss till den spännande ön Lovund där vi övernattar. Det är en mycket liten och ganska isolerad ö som det gått ovanligt bra för, med laxodlingar och en fiskeindustri som varit mycket lönsam. För att komma hit måste vi lämna Hurtigruten.

Dag 5 Utflykt till ön Træna och med båt över Polcirkeln till den lilla ön Selvær. En vackrare båtresor är svår att tänka sig! Træna är en av Anders Källgårds favorit-öar, huvudö i en liten ö-kommun och som kämpar för överlevnad. Under senare år har musikfestivalen som anordnas varje sommar gjort Træna mer känd.

Dag 6 Vega-öarna kommer vi till i samband med att vi återvänder till Hurtigruten. De är numera ett världsarv, och det märks att öborna är stolta över sin historia.

Dag 7 Ombord på Hurtigruten med bl.a. besök i Trondheim.

Dag 8 På eftermiddagen ankommer vi Bergen där vår resa avslutas.

Ön Seövaer.

Färdledare: Anders Källgård

Datum: 20–27 augusti 2017

Antal deltagare: 18–25

Pris: 25000 SEK inkl. helpension. Transport till Tromsö och från Bergen tillkommer. Vi hjälper dig gärna att boka flyg om du inte tar tåget. Bergensbanen mellan Bergen och Oslo är känd för att vara en av världens vackraste tågresor! För den som vill se mer av det spektakulära Nordnorge och som vill uppleva hela Hurtigrutensträckan kan vi boka Hurtigruten redan från Kirkenes till Tromsö innan ni möter Anders i Tromsö för den resterande delen.

Arrangör: Alexandra Widl, Grönlandsresor 08-556 269 70,
e-post info@gronlandsresor.se

Boka!

ÖRNFESTIVAL OCH OKÄNDA ALTAIBERGEN

En SGS-expedition med Jan Wigsten i Ryssland, Mongoliet, Kina och Kazakstan

Följ med på en pionjärresa runt Altaibergen genom Ryssland, Mongoliet, Sinkiang (Kina) och Kazakstan. Regionen Altai ingår i WWF Världsnaturfondens Global 200 eko-regioner med hög biologisk mångfald. Samtliga fyra länder är till ytan stora länder och minstingen, Mongoliet, är inte mindre än 3,5 gånger så

stort som Sverige! Vår resa går till dessa länders periferi där de strålar samman i det inre av Asien så långt från världshaven man kan komma. Både naturen, kulturen och historien är mycket varierande då Altai är en korsväg av kulturer och historia. På den ryska och kazakiska sidan möter vi ett grönt och frodigt, skogsklätt landskap, medan den mongoliska sidan bjuder på ett kargt stäpplandskap och bergsökningar. Vi besöker skyternas gravfält från 500-talet f.Kr, men resans höjdpunkt blir kanske örnfestivalen i västra Mongoliet.

Färdledare

Jan Wigsten var medgrundare till SGS och Briefings första redaktör. En gotlänning som numera bor både i Visby och Ulan Bator med mongolisk fru och barn. Han startade Nomadic Journeys, ett mongoliskt reseföretag för 23 år sedan. Jan har lett resor bland annat i Mongoliet, Kina och de centralasiatiska sovjetrepublikerna inklusive Kazakstan redan i början av 1980-talet. Han har också varit rådgivare till WWF Ryssland i Karelen och på Tjukthjerhalvön (Chukotka) och rest med utrikesministern i ryska Altai republiken.

Under halva resan medföljer Jan's kollega Khanat Cheriyaadaa, som guidat National Geographic och andra till örnjägarna i västligaste Mongoliet. Khanat talar flytande ryska, kazakiska, mongoliska och engelska och är bosatt i Ölgii.

Antal deltagare: 10–15 personer

Pris: 63700 kr inklusive det mesta

OBS! Nya datum: 18 sep–9 okt 2017 (22 dagar) och 5–25 oktober 2018

Arrangör: Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker, tel 0151-209 00, 070-686 88 55, e-post lotta@granslosaresor.se

Väntelista!

DET OKÄNDA BOLIVIA

På denna storslagna resa får du chans att lära känna Sydamerikas fattiga och lite okända pärla Bolivia. I denna del av världen har ännu inte turistnäringen satt sina spår, och du möts av mycket vänliga, äkta och otroligt vackra länder. När vi anländer till Bolivia åker vi direkt vidare till Coroico som förmodligen är den mest natursköna staden i Bolivia. Den ligger halvvägs upp på en bergssluttning och omges av skog med utsikt över tropiska dalar och bergskedjor. Här kan vi njuta av sol och värme men även fantastiska vandringsleder och naturliga källor vid vattenfallen som man kan bada i.

Sucre är staden som är byggd i kolonialstil och är av bolivianerna själva utnämnd till den vackraste staden i Bolivia. Men är även Bolivias andra huvudstad och ligger på 2700 meters höjd och kallas ”den vita staden”. I Tarabuco möter vi den bolivianska indiankulturen på nära håll genom att besöka dess söndagsmarknad. Nästa stad att besöka är mysiga Potosí som är upptagen på Unescos världsarvslista och är världens högst belägna stad, på 4090 m ö h.

Nu följer några dagars jeepetur ut i vildmarken! Här finns det få boende, restauranger och människor. Det väntar nu fantastiska och varierande upplevelser på hoppiga vägar, som är olikt något annat! Här får vi uppleva Salar de Uyuni, världens största saltöken. Likt ett fantasilandskap breder högplatån ut sig på ca 3600 meters höjd och ser ut som en isbeklädd vintersjö. Men under jeepturen får vi även uppleva höjdpunkter som Laguna Colorada med tusentals flamingos, vulkanisk aktivitet och vackra stenformationer som liknar raukar.

I kontrasternas stad, La Paz möter du en härlig mix av gammalt och nytt, där traditionellt klädda indianer samsas med kostymklädda affärsmän. La Paz är världens högst belägna huvudstad på 3600 m ö h och är fylld med små gränder, kullerstensbelagda torg, restauranger och mysiga caféer.

Nu är det dags att lämna detta området för att flyga vidare till Amazonas. Den första dagen tillbringas vi med båt genom flodernas labyrintnätverk så vi får se Pampas djurliv längs floden och upptäcka olika vilda djur som det bolivianska Pampas är känt för. Vi kommer säkert få se kajmaner, alligatorer, apor, oräkneliga fåglar och allas favorit: rosa delfiner. I det flacka Pampas finns även öar av skog utströdda och är bebodda av apor, fåglar och sengångare.

Om man vill så finns det möjlighet att förlänga resan med några dagar i regnskogen Madidi eller med Peru där man kan besöka det mysiga Cusco och världskända Machu Picchu.

Preliminärt pris: 41 900 kr/person

Tillval Madidi (3 dagar): 3600 kr

Tillval Machu Picchu (4 dagar): 10900 kr

Datum: 21 mars–10 april 2018 och 11 april–1 maj 2018 (21 dagar)

Antal deltagare: 8–16 SGS-are

Arrangör: Tag Along, info@tagalong.se eller telefon 0415-138 66

Boka!

ALASKAS VILDMARK - EN NATURKRYSSNING MED ANDERS HAGLUND

Alaska är sinnebild för vildmark. Vi kryssar i sydöstra Alaskas storslagna, vilda skärgård bland valar, björnar och havsörnar. Glaciärerna rinner hela vägen ner till havet och tempererad regnskog (jo, det finns faktiskt regnskog här) växer i dalgångarna. Båten vi bor på en vecka tar 60 gäster och tack vare att den är liten kommer vi in i vikar och fjordar dit de stora fartygen aldrig når. Vi har med oss gummijollar som tar oss i land och från vilka vi kan komma närmare valar och sjölejon. Med oss har vi vår svenska guide, Anders Haglund, och ombord finns lokala naturguider som visar oss det bästa av Alaskas natur från sjösidan och till fots.

Björnar

Valar

Under hela kryssningen får vi njuta av god mat och dryck. Dessutom har du fri tillgång till baren, kaffe och te. Vi har reserverat hytterna på Main Deck för SGS. Vi flyger in via Seattle till Alaskas huvudstad Juneau där en 8-dagars kryssning väntar oss. Har du förslag eller önskemål om en förlängning av resan, så prata gärna med oss.

Antal deltagare: 14–18 personer

Budgeterat pris: 55 000 kr inklusive det mesta

Tid: prel 11–21 maj 2018

Arrangör: Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker, tel 0151-209 00, 070-686 88 55, e-post lotta@granslosaresor.se

Boka!

JUBILEUMSKRYSSNING

Scandinavian Geographic Society fyller 30 år och det vill vi fira traditionsenligt med en kryssning! De tidigare så uppskattade jubileumskryssningarna har gått till Karibien, Donau och Volga. Denna gång har vi sökt efter en kryssning där vi slipper långa flygresor och som är tillgänglig för de flesta utifrån både reslängd och kostnad. Huvudsaken är ju att få fira tillsammans och umgås under trevliga former samtidigt som vi får förstklassiga upplevelser, nya kunskaper och spännande inblickar! När vi lyckades

engagera den uppskattade spanienexperten, journalisten och föredragshållaren Thomas Gustafsson som ciceron för vår jubileumsresa blev valet av destination lätt. Jubileumsresan 2018 går till Spanien. Under åtta innehållsrika dagar kryssar vi på den mindre kända floden Guadalquivir i den välkända regionen Andalusien. Jubileumskryssningen är också ett utmärkt sätt att komma in i föreningens gemenskap och du får gärna ta med goda vänner!

Författaren Thomas Gustafsson – föredragshållare och ciceron

Vår destination är knappast en vit fläck på kartan för någon av oss, men genom vår mycket uppskattade ciceron, Thomas Gustafsson, får vi en spanienupplevelse utöver det vanliga. Hans gedigna kunskaper om Spanien, som resulterat i flera faktaböcker, samt hans aktuella bevakning av det politiska läget i landet, ger oss möjlighet att lyssna till intressanta föreläsningar som ger oss en fördjupad bild av ett välkänt land.

MS La Belle de Cadix – chartrad exklusivt för SGS

Vi planerar att chartra det fina och bekväma fartyget MS La Belle de Cadix som byggdes 2005 och renoverades 2010. Alla 88 hytterna har fönster och de flesta stora panoramafönster. Samtliga har luftkonditionering, TV, radio, privat duschrum och WC. Matsalen är ljus och rymlig så att vi alla kan äta vid en gemensam sittning. Ombord finns två barer, en mindre piano-bar på övre akterdäck och en stor salong där det kommer finnas möjlighet att ta sig en svängom, men framför allt är det här vi regelbundet samlas för att lyssna till Thomas Gustafssons intressanta föreläsningar.

Världsarv, god mat och dryck

Vår kryssning tar oss till flera av UNESCO:s världsarv – Alhambra, Generalife och Albaicín i Granada; den gamla stadskärnan med moskén i Córdoba; katedralen, Alcázar och Archivo de Indias i Sevilla. Andalusien är också känd för sin matkultur och dryck och vi provar sherry i Jerez och smakar Pata Negra skinka från den svartfotade ibericogrisen. Det sägs vara den godaste och dyraste skinkan i världen – skinkans Rolls Roys!

Förutom flera av UNESCO:s världsarv räknar vi med att göra en spännande utflykt till Gibraltar och den spanska exklaven Ceuta på den afrikanska kontinenten. Helpension inklusive dryck ingår i resans pris. Vår kryssning startar och slutar i Sevilla och vårt fartyg MS La Belle de Cadix är vårt bekväma, flytande ”hotell” som tar oss på floden till kuststaden Cadiz och tillbaka upp igen.

Planerad tid: 16–23 november 2018

Intresseanmälan!

Budgeterat pris: 18 000 kr exkl flyg

Antal deltagare: 120–170 personer.

Ta gärna med goda vänner!

Arrangör: Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker, lotta@granslosaresor.se, 0151-209 00.

B

Avs. SGS, C/O Ewa Knutsson,
Follensgatan 8,
461 30 Trollhättan

Tidvis

Varje dag
måste man
det ena med det andra.

Å, som i grått.

Å!

Å! vilket behov man kan ha
av *festivitas*, med sina glada i:n!

Som när i februari
man längtansfullt lyssnar till
väderleksrapportens löfte:

”Tidvis uppsprickande molntäcke!”

Majken Johansson